

[Undervisningsministeren.]

skab til. Man nåede i bestyrelsen til det resultat, at man måtte anse det for rigtigst, at spørgsmålet om de studerendes repræsentation i hvert fald foreløbig blev stillet i bero. Under mit arbejde med de studerendes forhold har de studerende henvendt sig til mig angående repræsentation i bestyrelsen, og jeg har taget den beslutning, som naturligt må tages i en sag, der vedrører folketing og minister og ikke kan være afhængig af bestyrelsens skøn.

Jeg mener ikke, man bør se så strengt på, om repræsentanten for de ikke-akademiske studerende fuldtud dækker alle de ikke-akademiske uddannelsesområder, der kan komme i betragtning ved uddelingen af fondens midler; når blot han repræsenterer langt de fleste og mest betydningsfulde af disse uddannelsesområder, må det efter min mening være tilstrækkeligt — resten ordner sig.

Undervisningsministeriet har derfor meddelt såvel Danske Studerendes Fællesråd som studerende ved Københavns Teknikum, at man efter fornyede overvejelser vil beskikke en repræsentant for henholdsvis de akademiske og de ikke-akademiske studerende i bestyrelsen for Ungdommens Uddannelsesfond, og har derfor udbedt sig forslag til en sådan repræsentation.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til undervisningsministeren af Erik Eriksen m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 1518).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke til forespørgslens fremme som givet. (Ophold). Det er givet.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om lærløngeforholdet. [Af Ingmar Wagner m. fl.]

(Første behandling findes i tidenden sp. 1220).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingmar Wagner): Jeg kunne egentlig ved denne anden behandling nøjes med at henvise til de synspunkter, jeg fremkom med ved fremsættelsen og ved første behandling; der er dog et enkelt problem, som jeg gerne vil knytte nogle bemærkninger til, og det skyldes, at det ærede medlem hr. Adolph Sørensen ved førstebehandlingen udtalte sig således om forskellige spørgsmål, at det måske kunne vildføre de ærede medlemmer her i salen, idet det ærede medlem udtalte noget i retning af, at han sjældent havde været ude for et sådant koncentrat af godtkøbsargumenter og postuler som min skriftlige fremsættelse af dagskoleforslaget, hvorefter han under stor affekt, kan jeg næsten sige, ordret udtalte følgende — jeg beder om formandens tilladelse til at citere, det står i folketingets forhandlinger sp. 1223 —:

„Man svinger sig så højt op som til at påstå, at aftenskoleformen, som vi kender den, er sundhedsnedbrydende.“

Ja, jeg skal endnu en gang gentage, at jeg fortsat mener, at aftenskolen er farlig for de unges sundhed, når man ser den i forbindelse med den lange arbejdsdag, som lærlinge har. Jeg har allerede omtalt eksempler herpå; men desuden bliver mine synspunkter meget kraftigt understreget af det, de lægestuderende ved Københavns universitet lærer om de unges almene helbredstilstand. En af de officielle lærebøger ved Københavns universitet, som alle lægestuderende skal gennemgå, og som hedder „Allmän hälsovård“, beskæftiger sig med dette spørgsmål på side 330. Jeg beder om tilladelse til at citere lidt af, hvad der dér står; det hedder, ordret oversat til dansk:

„Ungdom har et betydelig større søvnbehov end ældre. American White House Conference opgiver således, at for aldrene 16—18 år er 9—10 timers søvn nødvendig. Af døgnets arbejdsfrie timer kommer disse unge således til at disponere over 1—2 timer mindre om dagen til udendørsophold i forhold til de

[Ingmar Wagner.]

voksne, som ikke behøver mere end 8 timers søvn. Da nu frisk luft og sollys er af den største betydning for ungdommens opvækst, og da de tillige er modtagelige for infektioner af alle slags, er det ikke tilrådeligt, at de berøves disse timers ophold i det frie. Man må i stedet kompensere ved at nedsætte arbejdstiden.“

Denne lærebog for de lægestuderende foreslår altså direkte at nedsætte arbejdstiden for de unge, og denne lærebog er ikke ene om dette synspunkt; også professor ved Københavns universitet Bonnevie har givet udtryk for de samme tanker. Det er jo muligt, at det ærede medlem hr. Adolph Sørensen ikke betragter lægevidenskaben som nogen større autoritet, men betragter ungdommens arbejdsforhold udfra den mest snæversynede arbejdsgivermentalitet — ja, man kunne næsten tyde det ærede medlems synspunkter derhen, at han med glæde ville se, at man vendte tilbage til de tilstande, som f. eks. Jeppe Aakjær skildrer i sin gribende roman „Vredens Børn“. Vi har — som det allerede fremgår af det, jeg har sagt — en helt anden opfattelse af de problemer. Netop derfor har vi fremsat dette forslag om ændring af loven om lærlingeforholdet, idet vi mener, det er tvingende nødvendigt, at lærlingeungdommen får en arbejdstid, der højst er den samme som den, de udlærte arbejdere har, og at de får en teoretisk lærlingeundervisning, som foregår i arbejdstiden og under tidssvarende former.

Jeg kunne egentlig komme ind på en række andre synspunkter, som de ærede medlemmer hr. Adolph Sørensen og hr. N. Chr. Christensen har draget frem, men det skal jeg lade være med. Jeg kunne måske sige, at her var der virkelig tale om godtkøbsargumenter og postulater; jeg er sikker på, at selv de ærede medlemmers politiske ungdomsorganisationer ville vende sig imod så reaktionære synspunkter; den konservative ungdom har jo offentligt udtalt sig til fordel for dagskoler for lærlingeungdommen.

Jeg skal slutte med endnu en gang at anbefale vort forslag og henstille, at spørgsmålet om dagskolen trækkes ud af lærlingekommissionen, sådan at folketetinget kan få

lejlighed til at yde lærlingeungdommen den retfærdighed, som den har krav på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1140; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 151).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Tholstrup*:

Til § 15.

1) Paragraffen udgår.

Til § 16.

2) I sidste linie ændres „55 pct.“ til: „50 pct.“

Til § 17.

3) I sidste linie ændres „200 pct.“ til: „150 pct.“

Til § 18.

4) Paragraffen udgår.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om forskellige forbrugsafgifter.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1140; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 151).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag: